

Tämä on rinnakkaistallenne.

Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat *saattavat poiketa* alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Tolonen, Tiina

Julkaisun nimi: Erityisen taidepäissään

Julkaisuvuosi: 2022

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Tolonen, T. (2022). Erityisen taidepäissään. Intervalli, 26(1), 3.  
Haettu 35.4.2022 osoitteesta

<https://www.musiikkikirjastot.fi/app/uploads/2022/04/Intervalli-1-2022.pdf>

# Erityisen taidepäissään

Teksti ja kuva **Tiina Tolonen**, päätoimittaja



Pari viikkoa sitten kuulin ystävältäni uuden sanan: *taidepäissään*. Toissailtana pääsin erään lempibändini keikalle ja jälkeinpäin kotona totesin olevani taidepäissäni. Tuntui, että leijuin maanpinnan yläpuolella, posket punoittivat ja korvissa kohisi kuin vastarakastuneella. Tajusin kuinka paljon olin kaivannut elävää musiikkia ja kuinka paljon myös artistit olivat kaivanneet elävälle yleisölle esiintymistä. Hyvä olo jatkui seuraavanakin päivänä. Aion lähitulevaisuudessa olla enemmänkin taidepäissään.

Musiikkikirjastolaisen elämä on siitä mukavaa, että pääsee tekemään työtä lempiasioidensa parissa. Muistan yhä kuinka itkin ilosta, kun sain ensimmäisen työ sopimukseni näihin hommiin. Oli vaikea uskoa sitä, että joku oikeasti haluaa maksaa minulle tästä työstä. Nyt muistikuva oikeastaan naurattaa, ja itkettä eri syystä: nykyrahassa kuukausipalkka oli 1400 euroa. Palkalla ei ollut väliä, olihan kyseessä kutsumusammatti. Olin jo vasta lukemaan oppineena kolmevuotiaana ilmoittanut, että minusta tulee isona kirjastontäti. Kirjastoalan palkoissa ei tänäkään päivänä ole hurraamista ja monelle työssä tärkeintä on edelleen kutsumus.

Kirjastoja pidetään perinteisesti naisvaltaisina työpaikkoina, mutta olen kuullut viime aikoina huomioita siitä, että musiikkikirjastoista olisi tullut aiempaa enemmän miesvoittoisia. Taannoin eräässä kaupunginkirjastossa avoinna olleeseen tehtävään ei saatu yhtään naishakijaa. Mistä tämä johtuu? Onko musiikkiaineisto todella niin pelottavaa, kuin eräs naispuolinen kollega minulle kertoi. Hänen mukaansa musiikkiosastolle sijaistamaan joutuminen oli suorastaan järkytys eikä kukaan suostunut siihen vapaaehtoisesti. Mikä musiikkiaineistossa voi olla niin pelottavaa, että sitä ei haluta edes yrittää ottaa haltuun?

Ehkä on syytä paneutua siihen, mistä nykyiset musiikkikirjastolaiset ovat tulleet ja mikä sai heidät kiinnostumaan kirjastotyöstä nimenomaan musiikin parissa. Omista opiskeluajojostani on jo kauan, mutta edelleen muistan lämmöllä **Hanna Laulajaisen** opintojaksoa Oulun ammattikorkeakoulussa, joka keräsi yhteen musiikkikirjastotyöstä kiinnostuneet amk- ja yliopisto-opiskelijat. Hanna sytytti minussa intohimon luettelointiin. Musiikkiluokkalaisen päähän vuosien varrella kasaantunut tieto löysi kerralla käyttökohteensa.

Voimme yhtyä Helsingin Konservatorion informaattikko **Ilkka Mikkolan** toteamukseen, että musiikkikirjastotyö on erityinen kirjastotyön osa-alue. Meidän on pidettävä huoli siitä, että sitä ei pidetä liian vaikeasti lähestyttävänä. Parhaiten lisäämme työmme arvostusta jakamalla omaa osaamistamme. Tässä Intervallin numerossa on hienolla tavalla edustettuna kaikkien kirjastosektoreiden musiikkiasiantuntemus, arkistoja unohtamatta. Pääsemme myös tutustumaan alan opiskelijan ja tuoreen musiikkikirjastolaisen ajatuksiin siitä, mikä tekee musiikkikirjastotyöstä erityisen. ■